

можеше ны ѹбѣди, но за Неговымѣ дѣлы не можемъ да имамъ сѣмѣніе; защото Той е Истинный Богъ. Като е тѣй може ли да са не радовамы на тозъ день, въ Който Исѣсъ Христосъ Сынъ Божій е слѣзълъ отъ небето,—въ който са открь на насъ не знайната страна—небето, блаженното онѣй жилище на везпазихытѣ сщрества и нашето вѣдно вѣчно жилище, тозъ невидимый дѣховный міръ?

Нанстенна, ный и безъ І. Христа до нѣкога бы ѹзнали тѣзи невидима страна. Тѣлото, въ което стои сега нашата дѣша, сега ни препатствова да видимъ дѣховный міръ; а като са разрѣши то, ѹничтожава са това препатствие. Но ѹвы! Ный бы видѣли тогазъ блаженный онзы свѣтъ само за да не го вѣкы вѣчно виждамы; ный тогазъ бы познали за какво блаженство ни е сътвориалъ Богъ; но на едно съ тѣй познали бы ный, че е невъзможно да са ползовамы отъ това блаженство! О! това знааніе бы было по мѣчнтелно отъ самото незнааніе; тѣзи свѣтаина бы была, но ѹбийственна отъ самата тѣмнота! Но сега отъ като дохождѣ І. Христосъ нѣма отъ какво да са плашимъ. Исѣсъ Христосъ не само ни каза, че има небе, че има вѣченъ животъ; но ны каза още Той по кой пѣтъ да ходимъ за да стигнемъ на небето; Той далъ и средства съ които да наслѣдимъ тозъ животъ.

Какво ны лишава отъ небето? Какво ны прѣчи да са наслаждаваемы съ вѣчнымъ животъ?